

BIULETYN OGRODÓW BOTANICZNYCH
NR 4, 1968

150 LAT OGRODU BOTANICZNEGO UNIWERSYTETU WARSZAWSKIEGO

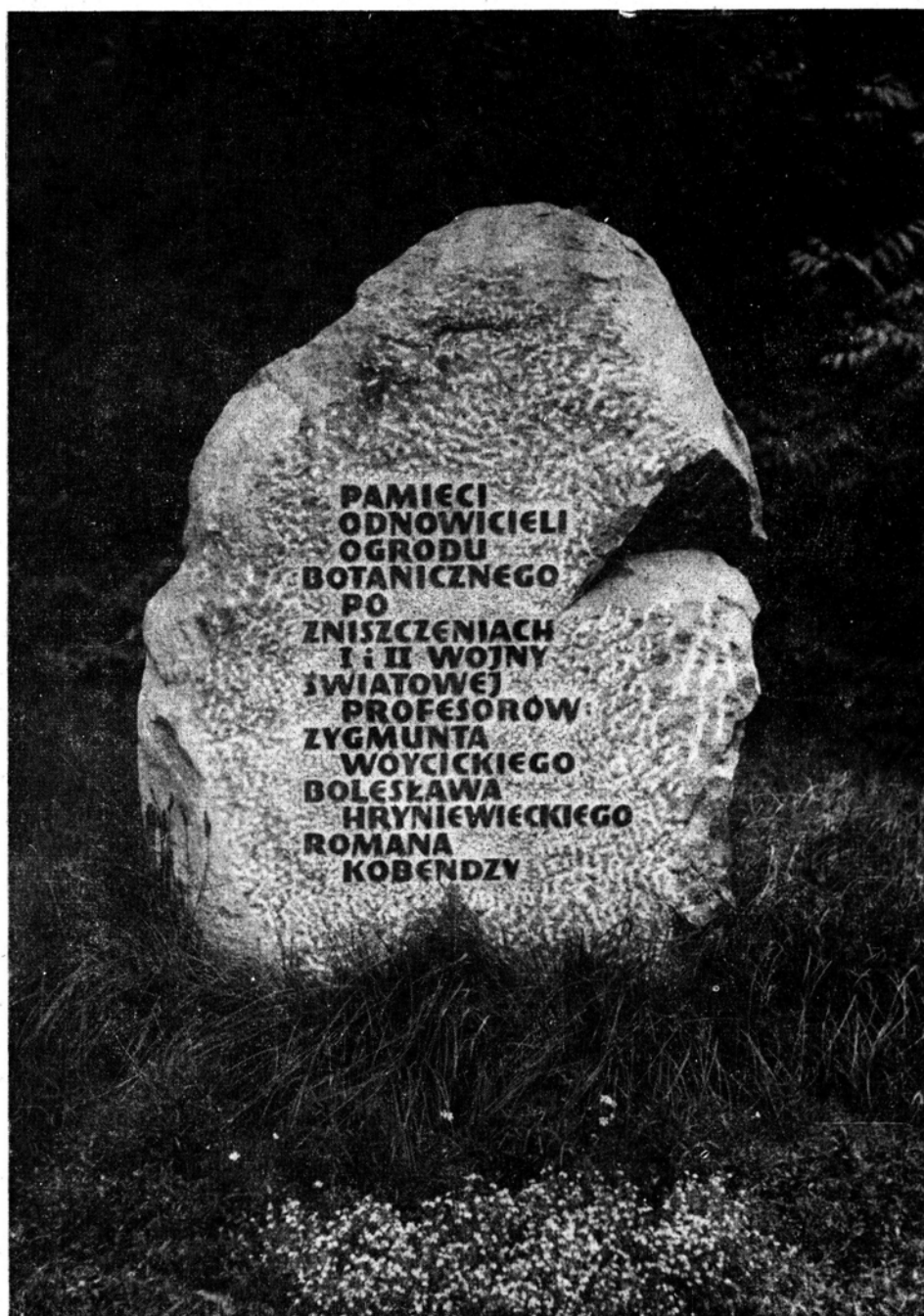
W dniu 18 maja 1968 roku odbyła się uroczystość 150-lecia Ogrodu Botanicznego Uniwersytetu Warszawskiego.

W pięknie udekorowanej sali im. Mikołaja Kopernika w gmachu Obserwatorium Astronomicznego U W bardzo licznie zgromadzili się przedstawiciele świata nauki i kultury, szkolnictwa wyższego i ogólnokształcącego, przedstawiciele władz partyjnych i komunalnych, młodzież akademicka studiująca botanikę w Uniwersytecie Warszawskim oraz wszyscy pracownicy Ogrodu Botanicznego.

Z braku miejsca nie wymieniam tu nazwisk zebranych, wspomnę jedynie tych, którzy w swych przemówieniach w słowach nacechowanych wielką serdecznością i prawdziwym sentymentem, mówili o roli społecznej Ogrodu Botanicznego, o jego pracach naukowych i dydaktycznych oraz o osiągnięciach powojennych.

Po pięknym, wstępnym przemówieniu Rektora Uniwersytetu Warszawskiego — prof. dra Stanisława Turskiego, kolejno głos zabierali: Obywatel Witold Spychalski, wiceprzewodniczący Stołecznej Rady Narodowej; prof. dr Stanisław Wóycicki, kierownik Katedry Roślin Ozdobnych SGGW; prof. dr Jadwiga Lekczyńska, dyrektor Instytutu Hodowli i Aklimatyzacji Roślin; prof. dr Henryk Bukowiecki, kierownik Katedry Botaniki Farmaceutycznej AM w Warszawie; mgr inż. Zofia Brzywczy-Kunińska, przedstawicielka Instytutu Gospodarki Komunalnej; prof. dr Stefan Białobok, dyrektor Zakładu Dendrologii i Arboretum PAN w Kórniku; doc. dr Zofia Gumińska, kierownik Ogrodu Botanicznego Uniwersytetu Wrocławskiego; dr Wanda Stermińska, przedstawicielka Ogrodu Botanicznego U J oraz doc. dr Aleksander Łukasiewicz, kierownik Ogrodu Botanicznego U A M w Poznaniu.

Z rąk Obywatela W. Spychalskiego — doc. dr Ludmiła Karpowiczowa otrzymała dla Ogrodu Botanicznego U W medal „VII Wieków Warszawy“ oraz od innych mówców piękne kwiaty.

Fot. T. Jankowski

Po zamknięciu listy przemawiających — doc. L. Karpowiczowa przed swym referatem poinformowała, że napłynęły dziesiątki depesz i listów z gratulacjami i życzeniami dla Ogrodu Botanicznego, których z uwagi na ograniczony czas — nie odczytuje.

Teksty referatu doc. dr L. Karpowiczowej i przemówienia prof. dra Wacława Gajewskiego przytaczamy dalej *in extenso*.

Następnym punktem uroczystości było wręczenie przez Rektora Uniwersytetu nagród wszystkim pracownikom Ogrodu Botanicznego.

Na zakończenie zebrani wzięli udział w uroczystym odsłonięciu przez Rektora pomnika-głazu, poświęconego pamięci Profesorów: Zygmunta Wóycickiego, Bolesława Hryniewieckiego i Romana Kobendzy.

LUDMIŁA KARPOWICZOWA

Z DZIEJÓW OGRODU BOTANICZNEGO UNIWERSYTETU WARSZAWSKIEGO

(REFERAT)

W bardzo uroczystym dla nas dniu przypadło mi w udziale nakreślenie w wielkim skrócie zarysu dziejów Ogrodu Botanicznego Uniwersytetu Warszawskiego.

Za dawnym Pałacem Kazimierzowskim, który stanowi obecnie gmach główny Uniwersytetu — już od roku 1811 istniał przy Szkole Lekarskiej pierwszy w Warszawie Ogród Botaniczny. Nie było to jednak miejsce odpowiednie dla tego rodzaju placówki, nic więc dziwnego, że prof. Michał Szubert, objąwszy po prof. Hoffmianie kierownictwo ogrodu — podjął starania o przeniesienie go na teren dlań właściwszy. Wybór Komisji Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego padł w roku 1818 na powierzchnię, leżącą w tzw. Ogrodzie Królewskim, położoną obok Belwederu i obejmującą górną część Łazienek.

Piecze nad tym terenem, który stał się zaczątkiem istniejącego do dnia dzisiejszego Ogrodu Botanicznego, roztoczył od razu Uniwersytet Warszawski i dlatego rok 1818 przyjmujemy jako rok założenia Uniwersyteckiego Ogrodu Botanicznego.

Powierzchnia jego podówczas była blisko trzykrotnie większa od powierzchni dzisiejszego Ogrodu!

Niezapomnianymi zgłoskami zapisało się nazwisko prof. Szuberta, jako założyciela i organizatora Ogrodu. Jego ofiarności, pracowitości, wytrwałości i umiłowaniu przyrody — Ogród Botaniczny zawdzięcza swój wspaniały rozkwit a także rozgłos, który wykroczył poza granice naszego kraju. Już w pięć lat po założeniu Ogrodu w wydrukowanym w roku 1824 spisie — Szubert wymienia 10.000 gatunków roślin.

Do wzbogacenia kolekcji roślin krajowych w wielkiej mierze przyczynili się,